

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-51/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
20. октобра 2011. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **окривљени Поповић Сретен и Стојановић Милош, са браниоцем адвокатом Божом Прелевићем.**
- **Приступили су и сведоци Миловановић Дејан, Ивановић Војкан, Пејчић Срђан и Додић Дејан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да држимо главни претрес?

На сагласан предлог странака

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес.

Прелази се на

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК МИЛОВАНОВИЋ ДЕЈАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Миловановић Дејана, сведока.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Миловановић Дејан?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Миловановић Дејан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миловановићу, Ви сте сведок, позвани сте као сведок да дате свој исказ. Да ли знате због чега сте позвани?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате? Добро, Ви сте давали свој исказ код истражног судије, то је било 30.06.2006.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: То, не сећам се, било је давно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да узмемо личне податке. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима које сте давали?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миловановић Дејан, од оца?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Слободана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Рођен 18.04.1974. године у Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Анђелије Лазаревић 51.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Саобраћајни полицајац, полицијски службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са личним подацима као на записнику код истражног судије, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок Ви сте дужни да говорите истину, ништа не смете прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте ли разумели?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту испред Вас постоји текст заклетве?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете гласно да прочитате.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Миловановићу, прво да ли остајете код Вашег исказа који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, да, па немам ништа да додам ако се и присетим шта сам дао тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кад сте били на обуци у Петровом Селу?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па одмах после рата, неких десетину дана сам био кући и онда смо отишли ту обуку, сад то је ја мислим јун, јул био,

отприлике, тад смо отишли. То је та прва група која је отишла на ту обуку, значи, били смо неких 15, 20 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте из ког СУП?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Из СУП Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Прокупља сте ишли? Ко је још био с Вама од колега?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па са мном је био Митровић Ненад и овај други, не знам из Куршумлије како се зове, Дарко ја мислим да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда датум кад сте стигли у Петрово Село?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не знате, да ли сте заборавили или?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које је доба дана било?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Кад смо стигли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па било је негде, ми смо стигли увече касно. Ми смо закаснили, са Крушевљанима смо дошли неким ватрогасним комбијем и онда смо дошли баш касно. Био је мрак кад смо стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава кад сте стигли, шта се десило?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па ништа, распоредили су нас по спаваонама где ћемо да спавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је дочекао неко?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па ту је било њих четири, пет који су ту у капму били, значи, они су нас сместили доле из, како се зову, само да се сетим, ови из обуке, беретке, како их зову већ, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈСО?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па сад не могу да се изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они су Вас дочекали?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, да, и сместили су нас ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били неки инструктори или?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, да, инструктори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био од инструктора, да ли се сећате можда? Ко вас је дочекао?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па то се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко вам је држао обуку?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па једино овако ако бих препознао преко слике и лице, иначе имена ја и овако уопште не памтим. Што се тиче имена баш, баш их не памтим, јер памтим људе по лику, али по именима не памтим то уопште, значи, по лику могу и после десет година да препознам тај лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били дуго у Петровом Селу, 15 дана колико ја знам да је била, да је трајала обука?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па тако, око 15, 20 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте ни једно име запамтили од тих инструктора за тих 15 дана?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па нисам, једино сам запамтио господина Поповића који је био ту, сад не знам да ли је вођа кампа или шта, јер ја сам већи део провео на стражи пошто сам имао проблема, нити сам се пријавио да дођем добровољно на тој обуци, него неко је морао да дође и онда сам са тим проблемима највише провео времена ту на стражи, тако сам био поштеђен и онда сам господина Поповића запамтио, јер ми је рекао „ево, имаш овде фрижидер, ту имаш сок, кафу, телевизију, пошто си на поштеди, значи, ту можеш да одмориш, значи, нико неће да те тера ништа да радиш што не можеш, ако ниси дошо добровољно”, рекох ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте причали и код истражног судије. Значи углавном сте провели на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, да углавном на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли негде од петог дана отприлике сте били на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Отприлике петог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до краја?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте чували стражу?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па чувао сам на улазу у камп, ту је било стражарско место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ту?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Само ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неких стражарских места у кампу?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па ја се не сећам нешто, јер смо се мењали наш четворица и само је, вероватно је било, не сећам се да је било на неком другом месту било неко стражарско место, само на том улазу у објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким сте се мењали вас четворица?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па био је један Београђанин. То се сећам да је Београђанин био један, један да ли је из Ваљева или из Краљева био са мном и овај четврти не знам одакле, знам да смо нас четири били на тој поштеди сталној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Симић тај Београђанин? Могуће? Добро. И само вас четворица сте стражарили на тој, то је јединица је ли тако, стражарско место број један?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Стражарско место јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединице. Да ли је постојала ту нека рампа?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Сад се не сећам да ли је рампа били или капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или капија нека?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: То се баш не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се не сећате били сте, толико сте провели на стражи и не сећате се тога?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па сећам се само објекта, могу да га нацртам како изгледа објекат где смо спавали, спаваону, то се сећам и да је са леве стране од нашег објекта била кухиња, а са десне стране је WC, како га зову, који смо користили, то је било у објекту. То што се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су трајале те смене на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па на два сата смо се мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На два сата? Јесте ли мало обилазили круг док сте били на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па нисам обилазио круг, значи, у оном делу од улаза неких, па 'ајде да кажем тих двадесетак метара сам ишао леводесно, што би рекли, од објекта, значи, од улазних врата на горе и на доле неких двадесетак метара. Од тих двадесетак метара ту смо имали, сад сам се сетио, приколица она за туширање што су нам довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле те приколице?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па од улаза гледано, значи, од улаза, кад би ушли, то је са десне стране на неких двадесетак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту постоји неки, да кажемо неизграђени објекат или у изградњи неки објекат, је ли тако, као нека бетонска плоча?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Имала је ту нека бетонска плоча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту негде код тих тушева?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, да, али испред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред њих је била?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Испред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате код тог неизграђеног објекта, да ли сте били са предње стране, пошто је то на једној косини?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да ли сам се спуштао доле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се спуштали, да?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко се спуштао?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете „ја нисам”, као да се неко спуштао?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па добро можда се лоше изражавам, значи, ја уопште нисам био сем страже и значи, где су нам дозвољавали, значи спаваона, чак нисмо смели ни да легнемо у кревет док се не нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко ограничено кретање током обуке?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко није смео да иде на неки део круга, кампа?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па није, нико нам ту није рекао да је ограничено, јер смо изнад објекта имали, значи, обавезно трчање ујутру, смо спроводили физичко, иза WC смо вршили обуку, значи иза WC је била једна пољана где смо вршили ту обуку. Мало смо вршили ван круга објекта, али ту

смо имали оно, како га зову, салату што би рекли, измешамо наоружање па онда склапамо, то је та била обука у објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било воде за пиће у кампу, у смислу из чесме? Да ли је могла да се користи та вода за пиће или је била само техничка вода? Јесте ли имали цистерне, на пример, да ли су доносили воду са цистерном, па сте одатле пили, да ли знате то можда?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: То се баш не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте пили воду на пример, одакле сте користили?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па већином сам пио сок, из кухиње смо доносили, јер онај кувар што је био он је био Прокупчанин, па смо имали вишак сока. За нашу спаваону смо имали и превише сока. Значи, имали смо испод руку што би рекли људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли то значи да сте могли да узмете кад сте хтели сок?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Не, нисмо кад смо хтели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него како?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Него обично останемо задњи за време ручка и онда по један од нас понесе, јер није нам било забрањено колико можемо да попијемо ту, што остане можемо да понесемо и обавезно узмемо један, ја узмем, узме колега и онда донесемо тај вишак сока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Ја у суштини и не пијем много воду, тако да, мада би требало због болести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да се у кампу налазе нека лица, неки цивили да су затворени ту?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Нисам. Значи, није било никаквих горе, бар би се чуло међу колегама који смо дошли на обуку што се знамо, бар би та прича била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је одлагано смеће?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: То не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док сте били у кампу је ли било лепо време сво време или је било неких киша, како је било?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па сећам се једног дана да је био кишни дан, баш је био пљусак, ми смо у соби чистили наоружање тад. То се баш сећам да је био пљусак, е сад, који је дан био у том периоду то се већ не сећам. А иначе је било лепо време, али тај дан је баш био пљусак увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче имате ли питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих само пар питања. Ви кажете да сте више пута били на стражи, да ли можете да нам кажете колико пута?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па не могу, али отприлике сам рекао, значи, од петог дана до петнаестог, неких десетак дана сам био на стражи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли се сећате које је то доба дана било кад сте били на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па био сам и ноћу и дању. Значи, нас четворица смо се мењали на свака два сата, значи, мени је смена падала два, значи два сата стражарим, а шест сам слободан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од тих два сата колико траје Ваша смена, да ли се десило да неко дође у камп, да се Вама јави, а да га Ви пустите унутра?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па сећам се само једног јутра, сад се не сећам људи који су нам држали обуку су дошли ујутру рано, око неких четири, пет сати кад сам био на стражи, то се сећам да су били у припитом стању, а да су ујутру на обуци били трезни. То се баш сећам, то ми је остало упечатљиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате временски када је то било, на почетку обуке, на средини или на крају?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: То се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је њих било?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па њих двојица су били само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, којим возилом су дошли?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па они џипови, како се зову, које користе, они су користили неке џипове, оне сад ја не знам марке баш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А које боје су били?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: И то се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте били на стражи и дању како кажете, да ли је било паркираних возила у кампу? Да ли сте Ви видели та возило?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Приватних возила?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не приватних, да ли је било уопште возила? Кад кажем возила мислим и на путничко, џип и теретно возило и све?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па није било колико се ја сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није било?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Колико се ја сећам није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми какви су били смештајни услови у соби где сте спавали?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па то су као војне спаваоне са оним креветима на спрат што су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко је са Вама био у соби?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па били смо, значи, ми Прокупчани и Крушевљани смо били у тој спаваони. То је прва спаваона са десне стране на улазу у објекат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прва спаваона са десне стране?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Прва са десне стране која гледа ка писти, оној испред где се подиже застава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли та спаваона има прозор?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Има прозор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на шта гледа тај прозор?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Гледа ка писти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ка писти?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, где се подиже застава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете да нисте силазили доле испод писте, а да ли знате, да ли су уопште постојале те неке просторије испод те бетонске плоче и испод писте?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да ли су постојале?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па вероватно чим је плоча да постоји неки објекат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате чему би такав објекат служио у то време?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па нисам размишљао о томе, ја сам гледао само како да се спасим обуке, да дођем што пре кући, јер нисам дошао добровољно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Хтео сам да избегнем то, зато сам и био на поштеди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте одржавали хигијену, како сте се умивали и туширали?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па ништа, имали смо као што сам поменуо господину, имали смо значи онај, довели су нам две туш кабине том приколицом, на приколици су биле две туш кабине где смо могли да се купамо кад хоћемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро туш кабине, а одакле је вукла воду та туш кабина?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па сад не знам да ли је била у њима или је било повезано за нешто, то се већ не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било везано за водовод или је постојало нешто друго, неки резервоар или нешто?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: То нисам приметио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да добро знате распоред објеката у кампу. Да ли можете да нам објасните где се налази WC и шта још има у тој просторији где је WC?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Значи, гледамо у улазак у камп?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Улазак у камп.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Први објекат са леве стране је кухиња, други објекат, значи са леве стране иза писте, пошто је писта, иза писте је објекат, спаваона где смо ми спавали, где постоје два улаза у објекат. Ми смо били у првом улазу, соба са десне стране, настављамо улазу, значи право погледом се налазио тај WC који смо користили ми, ту смо се и умивали овако хладном водом кад није било лоше време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тај WC имао воду?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Имао је воду, имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли ту биле просторије за туширање у том WC?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Нисам се ја никад туширао ту, није било, колико се ја сећам да није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли ти тушеви који су 'ајде да кажемо тушеви са те десне стране, односно са десне стране од улаза који су постављени све време обуке били ту док сте Ви били на обуци?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: И то се баш не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли се Ви све време туширали у тим, таквим постављеним тушевима?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Ја сам се, значи, од тог петог дана од кад сам био на стражи малтене два пута, три пута дневно туширао, за оних шест сати што имам слободно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у сва та два, три, пет пута сте се туширали где?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па у тим приколицама где су биле те две туш кабине, тако да нисам приметио да је та приколица изведена ван објекта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад приметили да је неко други дошао да посети камп, а да није тренер или инструктор?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па био је једног дана, хеликоптером је стигао овај, како се зове сад, што је вођа био тих инструктора, сад не могу да се сетим како се зове, знам о коме се ради, али знам да је стигао, то је био дан значи, неких, 'ајде да кажемо 12, 1 сат, стигао је хеликоптером, онда су нас постројили, он нас је поздравио, онда је ушао у објекат, па није био ту у објекту где смо ми спавали можда десетак минута, после тога је отишао хеликоптером.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тај човек што је дошао био, шта је он био тим инструкторима, надређен или?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па главни, а сад како се зове, не могу да се сетим, знам о коме се ради, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао нешто на глави?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите је ли имао нешто на глави? Капу неку, шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Капу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао капу на глави?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па они носе оне црвене беретке и шешире.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро знамо ко је долазио, хајде кажите?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Знам о коме се ради, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сто пута причано ко је тога дана слетео хеликоптером, хајде.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Јер мени су много небитни људи овако, ја највише волим да гледам свој живот, и у комшилуку ме не интересује ко шта ради, верујте да не знам ни у комшилуку шта се дешава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли знате с ким је тај човек са беретком дошао? Да ли је био још неко с њим у друштву?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па било је ја мислим још двоје са њима су дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су они били обучени?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па исто у оним маскирним униформама. Значи, као инструктор обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли имали капе на глави?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па имали су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исте капе као и овај?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Исто, исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато име Радосављевић Горан?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Радосављевић Горан долазио у камп?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Радосављевић Горан се налазио, значи, преко пута кампа, од самог улаза кад гледамо, где је улаз, значи, преко пута улаза је била нека камп кућица где се налазио са ћерком цело време обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви то видели?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И он је био ту у тој камп кућици?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, да, био је ту, значи са ћерком је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цело време обуке?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Цело време. Е, сад кад је одлазио, где је одлазио, то већ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како изгледа та камп кућица да ли се сећате?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па сад, сад се не сећам, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па и то се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он возио неки ауто?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па имао је сигурно ауто чим је био у, био је неки ауто ту, али сад то мени уопште није било толико битно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви лично видели да он вози тај ауто?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па нисам лично ја видео, значи, ја малтене не обраћам пажњу на ништа, таква хладовина од човека, што би рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како чувате стражу кад не видите ништа? Не обраћате пажњу ни на шта, а чувате стражу?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па мени је најбитније да неко не уђе у објект, то ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како неко да не уђе у објект, неко мора и да уђе у објект?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па добро, на улазу и мора да уђе, и пропратим да ли је неко ко је ту у кампу или није из кампа, већ ако није онда позовем надређеног да питам да ли може да уђе у камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај ауто, за који претпостављате да је користио Горан Радосављевић, где је био паркиран да ли знате?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па он је био паркиран тамо код те кућице сам га једном видео да је био паркиран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да кажемо приколице?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Код те приколице, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад Ви сте стражарили тамо где је улаз у камп?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, да, улаз у камп.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад лично видели Радосављевића да улази у камп од тог кампа, од те камп кућице?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па долазио је, долазио је, често је био у кампу, значи често.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Често долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се надовежем, колико је удаљена та камп кућица од улаза?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па 'ајде отприлике да кажем, па то је као кад гледамо преко пута улице отприлике, неких 'ајд сад колико, нека буде неких 12 метара, 15, отприлике колико се ја сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта, он пређе улицу и уђе у камп?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, да, па дође у објект значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли Ви знате и да ли сте видели с ким је контактирао у објекту и с ким се дружио тамо?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Он је разговарао са инструкторима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате са којим инструкторима?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па са овим што су били ту, сад се ја не сећам како се лично зову људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он те људе, не може да каже, не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је разговарао са Поповић Сретеном?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па нисам лично приметио да је разговарао са њим, он је разговарао са свима, е сад ја, да ли је са њим лично или није то није моје било да размишљам, наше је било само строго по ПС што би рекли, без, како су ме учили у Каменици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За време док Ви дајете стражу и кад он наиђе да ли Ви њега легитимишете или знате већ ко је па га пустате да уђе у камп?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Не, не, знао сам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли предајете рапорт?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Не предајем ја рапорт, јер нико нам и не тражи да предајемо рапорт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га поздравите као вишег официра?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па добро, значи, пушком оно станемо у ставу мирно и нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад тако он прође поред Вас колико се задржи у кампу?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па то нисам обраћао пажњу, некад је ту целог дана, некад је краће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ли ја добро чуо да сте Ви рекли да је ту била његова ћерка?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, да, била је његова ћерка с њим, значи, цело време обуке док смо ми били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви њу познајете, јесте ли је видели?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па видео сам је, али не знам је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли некад разговарали са њом?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Одбрана, бранилац окривљених, изволите?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли се сећате када сте први пут видели ту приколицу, говорим о тој обуци, о том периоду обуке?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Ког дана сам приметио да је ту?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте видели од почетка, средине, краја, кад сте видели?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па то се не сећам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. А кажите ми је ли то била једина обука на којој сте Ви били или је била још нека обука?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Мислите ја лично или у објекту да ли је?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, Ви лично, Ви лично?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па једина обука.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Једина обука на којој сте били? А које године је то било?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па одмах после рата.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Које године је то било?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Сад кад се завршио рат, ваљда '99, ја мислим да је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да је негде маја било, ваљда се завршио рат.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми након давања Вашег исказа пред истражним судијом, да ли сте на исте ове околности саслушавани у полицији?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Јесте, једног дана су долазили из МУП, тако су се представили, једно пет, шест човека су били где су обавили са нама разговор на околности овде наведеног, онда смо имали неки полиграф где су нам стављали на који сам ја пристао значи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је сугерисано шта да кажете?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Није нам сугерисано, није, само су нас упозорили да он може да одреагује ако дајемо лажан исказ, да ће да одреагује лоше, на шта сам ја одговорио да за тај полиграф мора да постоји соба која је изолована од звука споља, јер може да се деси да тај полиграф покаже да ја нисам, да сам у ствари лажно дао исказ.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Окривљени да ли имате питања? Сад бих ја хтео нешто да питам. Кад сте на стражи, да ли имате неко средство везе код себе?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Нисам имао никакво средство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио станицу, неки токи-воки, нешто?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли обавештавате неког кад наиђе неко, да ли се обавести не знам, неко да је неко дошао, да треба да изађете, старешина или?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па преко дана они су сви ту били у, бар је један инструктор увек био напољу у објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта, наиђе неко, колима дође до капије, Ви кажете изволите?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па ништа, до објекта, мада обично инструктор каже пусти га нек' уђе. Немаш ти потребу, ти само прати да неко не уђе у објекат овамо са стране, значи, ово су све људи који долазе у објекат, нико, једино ноћу мора да обратиш пажњу да не наиђе неко непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад дође неко са стране кога не познајете, ко није из кампа, каква је процедура?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па ништа, питам обично тог инструктора који је ту, он каже подигни рампу, пошто је вероватно препознао тог који је дошао, значи, може да уђе, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ноћу, немате, исто немате радио станицу?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Немамо радио станицу. Значи, ноћу једино ко је ушао то сам рекао два инструктора који су око неких четири, пет сати, значи, враћам се поново, дошли у пијаном стању тим џипом и који су после на обуци у шест били трезни. Сад није ми јасно како човек може да буде трезан, то ме баш занима. Ја то не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац има одговор на то. Изволите ако имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања, само бих хтео да из списка предочите фотографије ових тушева сведоку, па да се изјасни да ли је то то, где се туширао све време на обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што је објашњавао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сагласни? Може, сагласни сте, добро. Ево погледајте ове фотографије које се налазе у списима предмета, ради се о тушевима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде поред ових тушева видимо и ову посуду, па нека објасни шта је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да видимо.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Јесте, то је та кабина била, две туш кабине. То је та кабина која је била двадесетак метара, као што сам рекао од улаза десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Након што су сведоку предочене фотографије које се налазе у списима предмета, а које носе назив „теренско покретно купатило са кабинама”, ради се о шест фотографија које носе ознаку списка предмета 836/358. Па након што је извршио увид у исте, сведок изјављује да се управо ради о

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Да, тако је изгледала та кабина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

тим кабинама које је описивао, где су се купали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, тужилац има једно питање, колико сам схватио ради се о?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред тушева се нешто налази па нека објасни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ово, значи ово жуто. Тужиоче, ево можете да поставите питање. Изволите. Ова последња фотографија доле?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, са десне стране где су овде отворени тушеви, види се нешто, па нам објасните шта видите на слици и чему служи ово што се види, ту је као неки?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па ово се види да је цистерна која служи за воду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Ово жуто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ово бело горе?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: А ово бело је бојлер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је та цистерна била пуна водом?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Нисам обраћао пажњу на ту цистерну баш, мени је битно било да има топле воде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ту било топле воде?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Било је, било је увек топле воде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам једно питање само које ми је промакло. То стражарење и време проведено на стражи, да ли о томе постоји евиденција,

да ли се правио неки распоред и да ли је он вршио неку примопредају или потписивао тај неки списак за дежурства и за стражарење?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Ништа нисмо потписивали. Значи, само онај ко је био на поштеди је дужан био да буде на стражи, да распоредимо време на по два сата, нас четворица да распоредимо време, па на крају крајева могао сам и ја четири сата да будем ако хоћу, ако могу да издржим само четири сата ноћу на стражи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, сви смо ми били у војсци, јесте ли Ви имали обавезу да пишете неки извештај шта се дешавало у време док сте Ви на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Не, не, нисмо писали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте писали ништа?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Нисмо, доле у Каменици јесмо, али овде нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надовезаћу се на ову војску, јесте ли имали неки одзив или лозинку?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте Ви тамо, каква је то стража?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па исто као у Каменици, ни тамо нисмо имали позив и лозинку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, каква је стража у Каменици, ништа нам нисте одговорили. Шта значи то у Каменици?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па тамо где сам био у школи, значи, исто је малтене била стража, одређено време, препознам одређене људе кад наиђу на стражу, јер из само те јединице где сам био на стражи до улаза у нашу спаваону, значи, то је осветљени део где у том времену из објекта излази колега, ја улазим у објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам само још једно питање. Ноћу на тој јединици да ли је постојао рефлектор неки, да ли је постојало неко осветљење?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па тај део ту око писте увек је био осветљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него на том вашем стражарском месту?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па није тад, доњи десни део није био осветљен око тих где смо се купали, мислим било је осветљено од писте је одбацивала та светлост мало на овамо, али није било директно светло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео сам да колега Прелевић има још једно питање. Изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, ја имам предлог ако може веће да предочи сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, Ви можете.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Могу. На шестој страни, седми став, из истраге говоримо, са записника. Да ли дозвољавате да ја прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На питање истражног судије везано за боравак „Гурија”, Ви сте рекли: „Он је повремено долазио и одлазио, сад да ли је тренутно одлазио до града, знам да је долазио стално, није седео ту са нама у кампу, чак мислим да је имала кућа ту поред кампа где је спавао, нисам сигуран, ја мислим да је са ћерком долазио један дан, исто да је и ћерка ту била један дан”. Данас сте рекли другачије.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Та ћерка.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, да ли се сећате и шта је истина од овог двоје што сте рекли везано за ћерку и везано за кућу и кућицу и да ли је он ту био стално или је одлазио и долазио?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Што се тиче ћерке она је само једном била у кампу, значи, једном је довео до кампа и ја је више после тога нисам видео да је долазила у камп. А што се тиче те кућице, колико се ја сећам, да је била камп кућица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то имала кућа ту поред кампа, је ли се то мисли на камп кућу?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па ја мислим да је камп кућа јер не, ја се и тад, колико се сећам да је била нека кућица, сад да ли је камп кућица или кућица била, али мислим да је камп кућица, јер обично, можда сам се лоше изразио, за мене је кућица и камп кућица и мала кућа. Такав ми је нагласак доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше објашњење.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Граматички мислим, граматички можда сам се лоше изразио око те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли хтели још нешто.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па и овај први део, да ли је он стално био ту, или није стално био ту. Значи, и ту сте се различито изјаснили?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па није он седео у објекту са нама, значи, он је долазио и одлазио из тог објекта.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: 'Ајте за време обуке колико дана сте га видели у кампу? Колико пута или како год хоћете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то уопште да одговорите?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па то не могу да одговорим, јер не пратим информације старешина кад одлази и долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања. Поповићу, хајде немојте само унакрсно испитивање, али добро, изволите, хајде даћу Вам, можете код браниоца, а можете и позади. Изволите.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је Вас уопште интересовала обука кад сте били тамо, да ли сте били заинтересовани уопште, програм шта се радило, да ли се, како се радило или?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Не, не, ма није, ја нисам ни дошао добровољно, ја сам само гледао кад ћу пре са обуке да одем, тако да сам био на поштеди.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Бувално ништа шта се радило на обуци и како се радило?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па ништа ме није интересовало, једино сам размишљао да после рата будем кући и малтене да ме нико не дира, да нађем свој мир неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искрено.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ако ми дозволи само ово у вези ове кућице, камп кућице и ово што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нека примедба као?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Преко пута кампа, значи он рачуна камп где је објект за обуку је била мала, стара, трошна кућица, а поред кућице је била камп приколица. Само то, ето чисто да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Као појашњење. Ако нема више питања за Вас, ја Вам се захваљујем. Имате ли неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па имам, дошао сам с колегама, приватним колима смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва четворица?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Сва четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вози, чији су трошкови, јесте ли поделили трошкове или?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па поделили смо трошкове, једино што је колега његовим колима дошао, не знам да ли су ти трошкови за уље, за, не верујем да хоће, мислим то би било претерано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а колики су Ваши трошкови?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па не знам колико сам му ја дао, дао сам му неких хиљаду и нешто динара. Свраћали смо и пили смо кафу и, па ћемо да сведемо рачуне кад дођемо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове колега?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Овај што је из Ниша из Жандармерије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ко је колега који Вас је довезао, како се зове?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па добро, ја га знам из Прокупља, да је Прокупчанин наш, да ради у Жандармерији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па не знам поименично, ја, зато Вам и кажем да имена слабо памтим. Можда је чудно ово што памтим слабо имена, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих њега да питамо, па да њему платимо све трошкове, па да се Ви.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо тако?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Како кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видећемо ко је дошао, ко је ту. Углавном захваљујемо, слободни сте, можете да идете.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОВАНОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Ивановић Војкан.

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ивановић Војкан.

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК ИВАНОВИЋ ВОЈКАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивановићу, Ви сте били код истражног судије 29.06.2006. године, пре више од пет година?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте своје личне податке. Да ли има неких измена у личним подацима?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Милован?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Рентгенова 2/1, Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте у Аустрији 14.02.1979?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са личним подацима као на записнику код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљене?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, ништа не смете прећутати, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ово?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту пред Вама текст заклетве, прочитајте га наглас, па ћемо констатовати.

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ивановићу, Ви сте били, као што сам рекао, код истражног судије, давали сте свој исказ, да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли због чега сте данас позвани да сведочите?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате када сте дошли у Петрово Село на обуку?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па не знам, мислим да је била јесен. Тачно које године не знам, 2000, 1999, нисам сигуран. Да, значи прошло је већ десет, једанаест година од тога, стварно не знам. Знам да је било лето, прелаз лета, јесен, тако нешто, не знам, нисам сигуран тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пре или после бомбардовања или за време бомбардовања, да ли се сећате тога?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде испричајте нам шта се дешавало, како је то било, кад сте стигли?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па ја мислим да смо стигли негде у поподневним часовима, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте били?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Ја сам тада припадао тадашњем СУП, данашњој Полицијској управи Крушевац. Нас шест или седам из Полицијске управе смо били упућени на обуку, стигли смо у поподневним сатима, тако и то је то, сместили смо се тамо и добили смо инструкције шта, како треба да се ради и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите причајте.

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Мислим да је, пошто је било алкохола доста, узели су нам алкохол, не мени, значи од људи, алкохол, бојева муниција, имали смо своју опрему коју смо носили на задужењу, сместили смо се по собама у бараци, односно где је објекат смештаја горе и то је то. Сутра ујутру смо кренули редовно са радом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је кренуло јутро?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па обично се устајало, мислим да је било око шест. Оно лична хигијена, постројавање, застава, тренинг, футинг, негде до

пола десет, тако, осам, девет, пола десет, доручак и припрема за активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко првог дана држао неки говор?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Нисам сигуран, мислим да је Мића Петраковић био тада као руководилац кампа и да нам је он, упознао нас је са правилима, шта ће се радити, колико ће трајати обука, правила понашања и то је било врло кратко. Е сад нисам сигуран да ли је, мислим да је то било ујутру пред оно, сместили су нас увече и ујутро је то било после подизања заставе упознавање са правилима курса и обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли руководилац кампа, да није можда био инструктор неки?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па не знам, мислим они су били сви инструктори, али је он био као шеф тог инструкторског тима задужен за обуку и за пријем, вероватно је од њих био задужен да се обрати нама и да нам објасни правила игре од своје фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био још неко од инструктора, ко је још држао тај курс, да ли знате можда неког?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па ја, верујте, можда знам још једног, двојицу људи, али, Мићу Петраковића стицајем околности знам, зато што је он касније у Жандармерији радио и били смо по семинарима, по обукама, али не знам, било је пар њих, троје, четворо њих тако, тројица, четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога знате још од инструктора?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па, само да се сетим ко је био, Мића Петраковић, не могу да се сетим верујте ми, значи, то су махом, ми смо те људе видели тад и неке од њих касније који су прешли да раде с нама у истој јединици, у Жандармерији, али тад не могу, да грешим душу не могу да кажем, не сећам се стварно. Мића ми је остао упечатљив као, пошто нам је, први нам се обратио и остало је све било оно у пролазу, обука, рад, активности, пратио се дневни распоред рада и то је то. Нисмо имали, комуникација је била само оно извршавање наређења, да се одради по плану шта је било запланирано тај дан и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, рекли сте да познајете окривљене, како их познајете?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па окривљене, конкретно Поповић Сретена касније, пошто сам радио с њим у истој организационој јединици у Жандармерији у Нишу, а пре тога сам га знао из виђења јер је живео, ја сам иначе родом из Крушевца, једно село Наупаре, то је једно десетак километара од Крушевца и он је живео ту близу мог села након изласка одоздо са Косова, а касније сам с њим радио и одатле га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га упознали горе у кампу док сте боравили?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Горе он је имао свој део посла, био је задужен исто за неке сегменте наставе, исто смо тако што сам рекао малопре, пративши дневни распоред рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А другоокривљеног Стојановић Милоша?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Стојановић Милоша знам касније кад, пошто смо редовно имали те тренажне обуке, касније и курс за инструктора, он је био задужен за опрему, издавао нам, за логистичку подршку, опрема, униформа, беретке, опасаче, чизме и касније били смо оно, док је била криза на југу Србије исто као екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате са те прве обуке кад сте били?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек касније?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Тек касније, да, тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током боравка у кампу да ли је било неких места где нисте смели да залазите, да Вам је било забрањено?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Није било никаквих места где је било конкретно забрана, али кажем сваки дан нам је излазио дневни распоред рада са активностима од устајања до повечерја и то је пратило активности које смо имали за тај дан, пратило је и место где треба, да ли је то било стрелиште, да ли је то била нека пољана, да ли је то било брдо, да ли је то била учионица унутра, али по тим активностима смо се управљали по месту где ће да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, јесте ли чували стражу током боравка у кампу?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па мислим да су ту била два стражарска места у кампу у току обуке и у зависности распоред је прављен редовно, сад некад сам био на двојци, некад сам био на јединици, али не знам тачно колико пута је падала стража у току те петнаестодневне обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико сте пута, не можете да?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не, не могу стварно да се сетим, знам да сам био на стражи али не могу да се сетим колико пута. Мислим не ја само, сви полазници курса по тимовима су били распоређени ради обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на тој јединици, тој капији где се улази, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да то је капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји капија, да ли постоји рампа, нека препрека или је отворено?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Мислим да је била нека капија и да је била рампа. Значи, рампа дизала се кад су, у зависности да ли смо имали активности возилима или смо имали активности пешке, што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте дошли то прво вече, да ли вас је неко дочекао, да ли је било страже већ прво вече на?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Е не могу да се сетим, из сваке полицијске управе је био организован превоз, дошли смо, возилом су нас оставили, након тога се возило вратило назад у матичну јединицу, а ми смо остали даље у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили током обуке, то је онај део где постоји један недовршен објекат, започети објекат поред писте, ако се сећате?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли са спољне стране, односно са предње стране тог објекта у току обуке, да ли знате уопште да ли сте били тамо и шта сте видели ако сте били?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па знам да су била. Значи, наша линија кретања је била објекат, цео камп што се каже, од игралишта, мокрих чворова, купатила, објекта смештаја, како унутра тако и вани, али нисам, кажем Вам нисмо залазили нигде где је, пративши активности за рад ту смо и одлазили само, сећам се да су ту биле, да је испод писте за постројавање била нека гомила цигли и блокова где смо ми то пребацивали у зависности од активности пошто смо радили и са њима, један сегмент обуке, да Вам то не сад, то ваљда није битно толико, да Вас, онда смо ту пребацивали. Значи, наше кретање је било свуда по кампу, нигде нам није било ограничено кретање директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас нисам питао, али добро нема везе сад. Да ли сте значи конкретно, нисте ишли тамо да видите, то је значи одговор?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не, не, нисмо ишли, можда смо ишли али то није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, да ли сте чули да су постојали неки цивили, да су затворени ту?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не, у току, кажем Вам ми смо радили наш део посла, били смо извршиоци, што се каже војници на обуци и није било времена ни за причу ни за, једва смо чекали да се заврши дневни распоред рада да одморимо. Нисам, нисам то чуо, нити се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су постојали неки импровизовани тушеви?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Ја колико знам туширали смо се у једном делу, објекат је био од чврстог материјала, где је један део су били тушеви, други део су били мокри чворови, писоари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нема монтажних туш кабина?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не знам, не могу да се сетим стварно, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је одлагано смеће ту?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па не знам, смеће је било на једном месту у џаковима, у нашем објекту унутра и кад се радило редарство не знам, верујте ми, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате да ли је вода у кампу била за пиће?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не, ни то се не сећам, знам да је постојала вода, јер смо се туширали, а сад да ли је била за пиће или није, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пили из флаше можда?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Имали смо ми, имали смо флаширану воду нормално и сокове уз сваки оброк, то што нам следује, што смо добијали, а за воду не сећам се стварно да ли је била за пиће. Знам да смо је користили за туширање, за бријање, за сређивање нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч заменику тужиоца, да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико је вас из Крушевца дошло тада?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па рекао сам, мислим да је било шест, пет, шест, седам тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате неког имена?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Сећам се, ту је био Миленовић Срђан, чини ми се да је био Делић Саша, мислим да једног дечка знам по надимку, али не бих знао право име да му кажем, Ненад, Неца. Јер ја сам већ 10, 12 година изашао из Крушевца тако да већ, знам људе који су били, значи, али не знам тачно имена. Ето, Делић Саша знам да је сигурно био и Миленовић Срђан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми где сте спавали?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Спавали смо у кад се уђе у објекат са леве стране у другој просторији тамо до игралишта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко је с Вама био у соби, у истој соби? Конкретно да ли су људи који су с Вама стигли из Крушевца заједно спавали?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да, да, у истој соби смо били, да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли на обуку, да ли сте задужили оружје неко?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не, долазили смо са својим оружјем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали наставу гађања?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли задуживали муницију за то гађање?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: На, током обуке оружје је било празно, само за време гађања смо задуживали муницију коју смо отпуцали на стрелишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко вам је давао муницију?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате места где бисте узимали ту муницију?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Мислим да је шеф тима који је био за тај дан задужен за обуку доносио муницију и делио целој групи, односно целом тиму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где, место где?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не, то не знам, верујте ми не знам и ја сам у току обуке био исто, пошто смо се смењивали као дежурни тимова, али не могу да се сетим верујте ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате где се налазила муниција?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они су вам само доносили?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не, да, на стрелишту, значи, редни број гађања тај и тај, толико добијамо муницију и то отпуцамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко за време док сте Ви били на стражи код оне рампе на броју један долазио у камп да посети камп, а да није из кампа?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Мислим да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате неког хеликоптера?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неког рањавања у току Ваше обуке, да ли је неко био рањен?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Ја колико знам не, нисам упознат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте добијали воду у флашици, да ли се сећате, да ли сте ви воду могли да пијете из чесме?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не могу да се сетим верујте ми, значи, знам да смо увек у току обедовања имали флаше и са соковима и са водом на столу, а сад да ли је била вода за пиће или није стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч браниоцу оптужених. Изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ево ја ћу наставити на фону питања где је тужилац стао. Кажите ми да ли сви полазници кампа имају јединствену обуку, односно да ли су они у сваком тренутку те обуке сви заједно?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да, у принципу да, у већини времена, већином времена да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте за време обуке имали неку врсту обуке удаљену од кампа?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па, ево рецимо конкретан пример стрелиште је било ван кампа, нека формацијска кретања и тактичка кретања кад су се радила, излазили смо ван кампа.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И кад излазите ван кампа да ли је та група полазника која је дошла у том периоду сви заједно излазе или је подељена по групама?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па обично излазимо рецимо сад излазимо сви, али по тимовима, рецимо кад се радило гађање излази, цела група је ишла на стрелиште, кад се радило формацијско кретање ишли смо са размацама од неколико минута, тако, да би испоштовали ту форму што се тиче конкретно обуке. Али у принципу цела група је излазила на активности.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И кад сви изађете сви сте опет заједно, ван кампа?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не, мислим идемо формацијски у колону, један по један, то траје можда тај процес петнаестак, двадесет минута док се излази тако, први, рецимо разлика између првог и задњег је тако петнаестак, двадесет минута, пола сата, зависи шта се ради.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Када сте се вратили након обуке у своју јединицу, јесте ли одмах били ангажовани?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Имали смо дан, два слободно и после смо били ангажовани.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Окривљени? Немате питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само нешто што сведок није разјаснио, то су те цигле и преношење тих цигли, није ми јасно шта је остало ту, шта су радили са тим циглама, где сте их носили?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па рецимо то је била физичка обука, ако, преносиле су се с једног места на друго, значи, ако је цигла била једна гомила ту, за казну неко ко није нешто одрадио како треба, пребацили смо на другу страну у размаку од пет метара, тако. Значи, то је то, једна од друге гомиле су биле тако на пет метара раздаљине, не више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је „Гури“?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био тамо?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: За време моје обуке не, колико ја знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Судија, имам само једно питање које сте Ви поставили претходном сведоку. Када сте на стражи да ли имате некакву радио везу? Да ли се сећате да ли сте имали радио везу?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Мислим да да, мислим да смо имали радио везу, да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кад кажете „мислим да смо имали радио везу“, говорите у множини, је ли то значи да су оба стражарска места покривена?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не, мислим да, радио везама да, не могу, значи, не сећам се, али по правилу би требало да има и једно и друго стражарско место радио везу да би били због активности у вези, ако се деси нешто и то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажете по правилу, је ли то значи да оба стражарска места морају да буду повезана или мора да буду повезане са још неким у кампу?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Не мора да буду оба стражарска места повезана, али са дежурним старешином у кампу, односно дежурним човеком од наших људи који је био у том кампу би требало да буду повезани.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се надовежем сад ја. Кад наиђе неко возило, хоће да уђе у камп, не познајете, шта радите, каква је процедура?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Обавештава се дежурни кампа да је возило то и то стигло, он онда долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме обавештавате?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Радио везом, рекао сам да нисам сигуран, али претпостављам да је била радио веза баш због тих тако активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви га обавестите и он дође?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Да, да, он дође или нам јави да га пустимо или дође обави разговор зависи. Пошто је то била обука затвореног типа као и свуда у бази и дан-данас код нас мора да постоје нека правила да би неко могао да уђе унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања ја Вам се захваљујем. Да ли имате неке трошкове за долазак у суд?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па дошли смо аутомобилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Возио је Пејчић Срђан ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пејчић, значи он. Јесте ли поделили трошкове?

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па не знам, он је дао новац за путарину и за бензин, а после ћемо вероватно да се израчунамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћете, значи ми ћемо то са Пејчићем да решимо онда.

СВЕДОК ВОЈКАН ИВАНОВИЋ: Па решите са њим најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Довиђења, пријатно. Идемо Пејчић Срђан. Добар дан.

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК ПЕЈЧИЋ СРЂАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Живорада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: 07.12.1970. Николац, општина Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса Јована Дучића 15?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: У Нишу у Жандармерији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жандармерија у Нишу?

Са личним подацима као на записнику код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима, да ли их познајете?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку и као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, ништа не смете прећутати. Нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ово?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате пред Вама текст заклетве, прочитајте га наглас.

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ви сте позвани као сведок да дате свој исказ. Знате због чега, због ког догађаја, о чему се ради?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије давали свој исказ, то је било 30.06.2006. године, да ли остајете код тог исказа?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам кад сте били у Петровом Селу на обуци, како је било, кад сте дошли и све остало што знате што може да нам помогне у расветљавању овог догађаја. Изволите.

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па не знам, не сећам се све што је сад у исказу, остајем само при томе, а било је летње топло време, немам појма сад, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је лакше да Вам постављам питања? Да ли знате у које доба дана сте дошли?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па дан је био, сад у које време не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне, поподне? Пазите, то је лето, дан је и до осам сати увече, буде светло. Кажите?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па дошао сам, дан је био, немам појма у колико сати, стварно слабо се сећам, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте дошли, ко је био од колега с Вама?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Додић и Грковић, њих се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушли сте у камп, ко вас је дочекао, да ли вас је дочекао неко?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па јесте, само не могу да се сетим ко. Неко нас је сигурно дочекао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било? Јесу ли вам одузели нешто?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Како мислите да ли су нам одузели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на пример муницију, алкохол, касетофоне итд?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: То нисам ни имао, алкохол, касетофоне и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали? И јесте ли добили неке спаваонице да будете?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је Ваша спаваоница била кад уђете у објекат?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па не знам која је била по реду, уђеш у објекат, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лево или десно?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Десно, мислим да је десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који део кампа је гледао Ваш прозор из собе? Претпостављам да сте имали прозор?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Мислим да је гледао иза, нисам сигуран, био је прозор мислим да је десно кад уђеш у објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је гледао на писту или је гледао?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не, иза објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза објекта, добро. Јесте вечерали то прво вече?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам чега се сећате да Вам ја сад не извлачим речи из уста, мало је.

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па не знам, дошао сам на тој обуци и то је то. Обука је била напорна, значи радило се, обука к'о обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обука као обука, а да ли памтите ту обуку по неком догађају, по неком специфичном детаљу који се десио током обуке?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па добро, било је интересантно, шта ја знам та гађања и то, топографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас за неки други детаљ, да ли је било рањавања неког од полазника курса? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример из Крагујевца неко да је рањен, па да је цела та екипа из Крагујевца напустила?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога. Добро. Да видимо да ли се сећате још нечега осим да је било напорно? Јесте ли чували стражу?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да, био сам и на стражи само не знам кад и у које време, значи распоред за стражу кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било стражарских места у кампу?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Мислим да је било на капији и овамо иза, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два стражарска места. Јесте ли били на капији, да ли сте давали стражу, то је као јединица, тако имамо неки податак у списима да је јединица?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Мислим да сам био овамо на овом другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На двојци?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: На двојци, овамо део од кампа па овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку радио везу током чувања страже?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Моторолу, можда, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да се неко налази у кампу од цивила са стране, значи не од ових грађанских лица који су запослени ту као кувари и ови послужитељи него мислим на браћу Битићи конкретно?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: То сам чуо, за њих сам чуо из медија само, из новина кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па ту кад сам дошао, кад су ме звали, кад сам овде исто давао исказе и онда, то сам чуо из медија, уопште нисам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали за то?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било у кругу кампа на неким местима забрањено да се одлази, да се одређена места не посећују?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па не, ти си ту, било где да се крећеш ти си ту на писти и ниси могао нигде више да идеш, значи, то ти је изађеш на капију идеш лево било доле на стрелиште, десно горе трчиш и то ти је сво то кретање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи одговор је не, је ли тако? Јесте ли то рекли?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па рекао сам да ту ово, значи друкчије ниси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, кажите да или не, шта сте Ви рекли?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Ево нисмо се кретали нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било, да ли је било на неким местима забрањено да се иде? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било неко ограничено кретање, негде да не сме да се иде тамо и тамо?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па не, ти си ту био, дођеш на доручак, дођеш радиш, вратиш се, то су ти два-три минута, ту си на писти, седне ко запали, запали, онда се крећеш идеш даље радиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, нема конкретније, да ли је неко од инструктора или руководиоца обуке да је рекао „е тамо, оно ћоше тамо не смеш да идеш, тамо нико од вас не сме да буде“? Ето то Вас питам. Да ли може конкретније да буде питање?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не могу да се сетим да ми је то неко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ето тако. Да ли је био неки започет објекат у изградњи у том кампу, да ли се сећате тога, који има само плоча поред писте?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Поред писте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта има испод тог објекта?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли тамо?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Нисам ишао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се туширали?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па мислим да је било неко купатило нешто цистерна, шта, како беше оно, бојлер, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било у неком зиданом објекту или је био неки импровизовани туш?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Импровизовано, закачено, стављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као туш кабине неке покретне?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу. А где су се налазиле те покретне импровизоване туш кабине?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Ваљда ту кад изађемо из објекта, немам појма, ту где је WC ваљда, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вода у кампу могла да се користи за пиће?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви пили воду током вашег боравка у кампу?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Јесам, само не знам да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли пили из чесме или сте пили флаширану воду или је било неких цистерни којима се вода допремала па сте из цистерни пили?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па имало је ту и цистерна и то, пили смо воду, флашу наточиш, флашицу, чутурицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где наточите?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па ту на цистерну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На цистерну?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Мислим да је тако било, да ли је у оном WC имало нешто то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су били дани, тих 15 дана колико сам схватио да сте били тамо, је ли било лепо време сво време или је било неких падавина?

Претпостављам да снега није било пошто је био јуни месец, је ли тако?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Лепо време је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо време. Сво време? Је ли био неки кишни дан?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не сећам се стварно, лепо време радиш обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро. Даћу реч тужиоцу. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали обуку у гађању?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте задуживали муницију?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да ли доле донесу на стрелиште кад одемо па нам онда поделе доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко вам је делио муницију?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па мислим да су то неки од руководиоца, инструктора који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тамо где сте се туширали да ли се одатле виде просторије у недовршеном објекту испод писте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је где гледа прозор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да гледа, не знам, ту где смо се туширали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли се одатле види где су били тушеви да ли се види оно испод онај недовршени објекат, какав је поглед одатле?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па не могу да се сетим да обратим пажњу, нисам обраћао пажњу на то да ли се види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај Ваш колега што је био пре Вас спомиње неке цигле, да ли знате где су се налазиле те цигле?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали обуку тако што бисте те цигле премештали с једног места на друго?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Ја се то не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био „Гури” у кампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели током Вашег боравка?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Мислим да сам га видео једанпут да је био у кампу, ту на писти ту само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био ван кампа да сте га Ви видели?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Е то не знам, не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је спавао негде?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко рече овде пре Вас да је неко долазио хеликоптером?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не знам, ја нисам хеликоптер видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте видели. Ако можете сведоку да покажете скицу кампа па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му предочим одмах да не бих заборавио после, код истражног судије у односу на „Гурија”: „Истражни судија: Је ли долазио Гури? Пејчић Срђан: Не. Нисте видели Гурија? Не”.

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па добро, то сад, не сећам се сада, у Жандармерији сам, био ми је командант и то сад да ли је тамо једанпут да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да сте видели команданта да је долазио? Добро. Кажите шта покажемо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На скици су уцртани објекти, уцртани су ти тушеви па нека сведок покаже ако препозна објекат који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скици лица места?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Скици лица места. Наравно и фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде фотографије, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате ове фотографије? Ја мислим да је то део списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То имамо са увиђаја, можемо, те смо понели, то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је то, хајде нека погледа фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви скицу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Покушавам да нађем овде, можда имам, сад ћу да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да нађемо. Дајте му фотографије. Показаћемо Вам фотографије са увиђаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите само шта видите и шта препознајете на фотографијама, који објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека погледа прво фотографије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Писта, ево ту писта, спаваона, то испод писте, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо да ли је то камп?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Ево то су спаваоне, писта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само бих нешто око фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја бих само нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте прво са фотографијама да завршимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, нека каже шта види на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели на тим фотографијама, да ли је то камп у Петровом Селу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И који објекат види на слици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите фотографија број 1 видим, шта?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не знам, ево видим писта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то фотографија где показујете писту? Број, испод има број фотографије.

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија број 7 је писта, је ли тако?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Писта и то је то, ево писта, шестица, где је писта, ово ту је спаваона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шест спаваона. Шта још препознајете?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Писта, дванаестица, ја мислим да је ово кухиња била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Погледајте слику број 8, 9, 10 и 11 и реците ми шта видите на тим сликама?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Плоча, само плоча слика број 8, то је испод писте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, девет?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Ово не знам стварно девет, десет то нисам видео, једанаест, тај објекат нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо. Имате ли неко питање везано за те фотографије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро. Колега Прелевићу, да ли сте Ви нешто хтели у вези са фотографијама да поставите питање?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, само колега тужилац није укључио микрофон, па не знам да ли ће се чути да нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он гласно прича, па се чује све.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се сећате да ли се та обука вршила тако што би сви полазници у сваком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чекајте, ја сам мислио само везано за фотографије да видимо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо после да Вам дамо реч, пошто тужилац још увек, ја се извињавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче. Скицу лица места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево скица лица места. Само нам означите где су ти тушеви били.

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Немам појма, стварно не могу да се сетим где су били, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочили смо му скицу лица места, а шта је питање везано за скицу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може ли да определи на скици где су се тушеви налазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се тушеви налазили, то је питање. Не можете?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећа се ничега. Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Можете да вратите колеги, а нама фотографије вратите. Само да унесемо ово.

Након што су сведоку приказане фотографије из фотодокументације са увиђаја сведок изјављује како је то констатовано аудио-техником, а након што му је показана скица лица места сведок изјављује да не може да определи где су се налазили тушеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та скица коју сте показали. Ако нема више питања, колега Прелевићу, окривљени? Нема више питања. Ја Вам се захваљујем. Што се тиче трошкова, да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па да, колима сам дошао, колеге са мном су дошле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су Вам трошкови?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па не знам, сипао сам гориво, у Прокупљу сам сипао 30 литара еуро дизела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то? Колико износи то?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: 4.200,00 сам сипао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 4.200,00?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колики су Вам трошкови?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Путарина исто 700,00 динара и сад, то ће бити 1.400,00, храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Определите. Колики су Вам трошкови за долазак данас у суд, да ли имате уопште трошкове?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: Па имам, значи то су 4.200,00, плус 700,00 то је 5.200,00 и за храну, шта знам колико за храну, пљескавица, сендвич неки, шта већ, колико је 100,00 динара, 200,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно је?

СВЕДОК СРЂАН ПЕЈЧИЋ: 5.500,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи на име путних трошкова и хране у износу од 5.500,00 динара и то на име горива, путарине, као и трошкова исхране, а како је то констатовано аудио-техником, с тим што изјављује да су и остали сведоци дошли заједно са њим његовим колима.

ОДОБРАВА СЕ исплата износа од 5.500,00 динара сведоку који ће бити исплаћени од стране наше Службе на руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С тим што то износ за све, па ћете се после договорити како ћете са осталим сведоцима да поделите трошкове пошто сте дошли једним колима, значи о истом трошку, Вама дајемо, тако сам рекао и претходним сведоцима, тај новчани износ и онда се ви договорите како. То је то. Захваљујем. Слободни сте, пријатно. Довиђења. Још Додић Дејан. Дobar дан.

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК ДОДИЋ ДЕЈАН

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били код истражног судије дана 30.06.2006. давали сте личне податке, да ли има неких измена у личним подацима?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Живојин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врање.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Златарска 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 22.02.1973.?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком сте ОУП или СУП?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Жандармерија, Нишки одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жандармерија, Нишки одред?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их познајете?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ово?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пред Вама стоји текст заклетве, прочитајте га наглас и онда ћемо констатовати да је положена заклетва.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Знате због чега сте позвани данас у суд?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте давали свој исказ код истражног судије, да ли остајете при томе што сте изјавили?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли сте Ви боравили у Петровом Селу?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте неку обуку?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па не знам тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли можете макар годишње доба да определите?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па, летње доба овако топло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пре или после бомбардовања?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: После, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте дошли у Петрово Село да ли се сећате?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па ми смо група која је дошла из призренског СУП. Имали смо у призренски СУП нас 10. У тој групи сам био и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које доба дана је било?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па мислим после подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је неко дочекао на улазу у камп?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па не знам тачно. Знао били су инструктори неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам лакше да причате Ви или да Вам ми постављамо питања?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па може, постављајте питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто по закону треба Ви да причате, али видим да то некако тешко иде са претходним сведоцима, па сам онда ја узео да извлачим речи из уста да кажем. Је ли Вам лакше да ја питам?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Питајте. Шта ја знам да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ја питам? Добро. Инструктори су вас дочекали? Да ли знате можда који инструктор?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па не знам поименично ја овако инструкторе, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког од инструктора који Вам је држао обуку?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Овако, лик ћу да познам, али овако не знам тачно имена и презимена људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Поповић Сретена окривљеног?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тамо радио? Да ли је био тамо?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па не знам тачно који је посао имао, али био је са инструкторима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са инструкторима? А ко је био инструктор, из које организационе јединице МУП?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Е не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неке ознаке на себи? Да ли су биле карактеристичне униформе?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па ништа мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави неке посебне капе по којима су, који је био знак распознавања карактеристичан?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте вечерали то прво вече, да ли се сећате тога?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја мислим да јесмо вечерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико вас је било у спаваоници?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па наш СУП призренски био у једној спаваони, значи, сви смо ту колеге који смо заједно радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, него колико је било укупно полазника курса у спаваоници?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Е, не знам тачно укупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било више њих?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па не знам тачно колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Педесетак, стотину, колико отприлике?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја мислим да је мање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике кажите.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па 30-40 људи колико је било отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имали сте собу, прозор у соби, је ли тако?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је гледао тај прозор, на који део тамо?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: На супротну страну од писте где смо се постројавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ујутру шта је било? Да ли се десило нешто ујутру, да ли је била нека смотра?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Постројавање нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био поздрав застави? Да ли је држао неко говор? Хајде испричајте нам.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па није држао говор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико држао говор?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам. Говор неки мислим није било ништа. Само су нас упутили шта нас очекује обука, да ћемо имати обуку и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било нешто карактеристично да се десило током Вашег боравка у кампу по чему памтите тај боравак? Неки догађај?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Мислим класична обука, нешто карактеристично није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим оно пуцање, трчање и то него мислим на рањавање једног припадника?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, знам да је било, али не знам тачно ко је тај припадник. Знам да је било рањавање на обуци, тактика, шта је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је тај? Бар смо определили о ком периоду је реч. Е сад, јесте ли чували стражу током Вашег боравка у кампу?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било организовање страже?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Знам да је била стража сигурно, на улазу је увек био човек, мислим од нас припадника стражар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко средство везе, неку радио станицу или тако, да ли се сећате можда?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: То нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? А да ли је било неког ограниченог кретања у кругу кампа?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па у суштини јесте. Значи, идеш где ти желиш, идеш лево, десно, ту је pista.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, лево-десно се иде него.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Мислим, на pista смо углавном ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На pista? Има ли неко да Вам је рекао у неком тренутку „немојте тамо, пази тамо не смеш да идеш”.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја сам од колеге чуо да не смемо да идемо тамо наниже мислим од pista доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод pista?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који колега је то?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Мислим од нас што су били на обуку, каже „немој да идеш тамо”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што? Је ли то њему неко рекао, па је он то пренео?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Сигурно, сигурно му је неко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко му је рекао?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Е, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега није смело да се иде испод pista, да ли Вам је то рекао?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам. Каже „немој да идеш тамо”, ја сам кренуо и он ме врати, каже „немој да идеш тамо испод pista. Што? Забрањено. У реду”. Никад нисам ни отишао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни питали. Да ли сте чули да су се у кампу налазили неки цивили?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Чуо сам преко, мислим касније кад је већ, да су били доле цивили. Пре нисам ни знао да ли има и колико има цивила тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да су били доле цивили неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Е, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се десило са тим људима?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па преко средстава што сам чуо, преко средстава информисања да су били тамо не знам колико, браћа како кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа Битићи.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам Вас питао то, него да ли сте чули шта се десило са њима?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Чуо сам да су, мислим, убијени, а где и како не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се туширали током боравка?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се туширали?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па било је покретно купатило. Мислим четири кабине тако нешто за туширање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неки покретни тушеви?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покретна кабина, приколица. А где се налазило то, ти тушеви где су били?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: То је било поред писте исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је вода из кампа могла да се користи за пиће?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Из кампа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи из чесме?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам стварно. Знам да сам пио воду, да ли је била одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пили сте воду? То је нормално да пијете воду, него да ли сте пили из флаше, да ли има нека цистерна?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја мислим да је била из флаше вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели да неко одлази на то место где је забрањено било ту испод писте, да ли је неко ишао тамо, да ли је одлазио?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја једино што сам видео, видео сам човека из кухиње који је ишао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ништа. Само то сам видео, друго не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је кувар неки?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па да. Кувар шта је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилно лице на служби у МУП?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако? И шта је радио тамо? Што је ишао?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам. Знам да сам га видео да је ишао према тај објект.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио нешто?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па не могу да се сетим, али знам да сам видео човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било, у ком тренутку обуке?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Кад сам ја то приметио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте видели тог човека, да ли је то било на почетку обуке, на средини, на крају обуке?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па негде на средини ја мислим обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је радио тај човек?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао је тамо?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па видео сам га да иде тамо према том објекту, али не знам шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, гледате, не морате да идете можете да гледате. Је ли гледате шта ради?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Нисам га видео шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се вратио после?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па не знам, 10-15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио нешто са собом у рукама?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Кофу или нешто је носио сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели шта је у кофи?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А да ли знате где је одлагано смеће?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то? А да ли је за време Вашег боравка било кишних дана?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па исто обуку ван кампа смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обуку ван кампа? Шта то значи?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па изнад кампа трчање, тактика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По киши?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је овде било неких прича да се онда чистило наоружање, расклапало се, склапало се.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па да, имало је и тога кад су биле јаче кише, унутра седиш и чистиш. Али мислим ти одеш горе изнад кампа удари киша, то ти је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу дати реч тужиоцу ако има неко питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да разјасним овде. Моје питање гласи шта има тамо доле испод писте да би колега рекао да је забрањено да се иде и да сте видели да има кувар?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Јер био је објект испод писте, а забрањено је било да се иде према том објекту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли Ви знате чему је служио тај објект?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад сишли доле да видите објект?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не, никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је некад долазио „Легија” или „Гури” у камп?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Једном је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: „Легија”.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А „Гури”?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Он је био ту, али он је био у цивилу онако, мислим он није био конкретно с нама ту, мислим да је био с нама на обуку или тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Је ли спавао у Вашем кампу?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате где је спавао?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Извише нашег објекта горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било тамо где је спавао?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја мислим да је била камп кућица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Камп кућица? Је ли сте Ви то лично видели?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Видео сам камп кућицу, али нисам мислим ни прилазио тамо ни око кућице нешто, само знам да је била горе, више нашег кампа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли „Гури” спавао у тој кућици?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био све време обуке или је повремено долазио?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па не могу да будем сигуран, али мислим да је био цело ово време с нама тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко био са њим ту у тој камп кућици?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је из те камп кућице долазио у ваш камп унутар?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: У наш камп унутар?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ниједном?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не. У наш, где смо ми били смештени у наш објекат не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једном само да Вас питам, јесте ли Ви видели ту камп кућицу?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Видео сам је, али никад нисам пришао тамо у том делу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био неки ауто поред те камп кућице?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: То нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био неки ауто да је био паркиран унутар кампа поред писте за постројавање или негде на другом месту?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Знам да је била црна „Тојота”.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било још неког аута?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не другог, не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био неки џип?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црна „Тојота” то мислите.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Црна „Тојота” је била, „Ландкрузер”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите на џип?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Е да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко рече пре Вас овде да је била нека гомила цигли, да сте нешто те цигле преносили у току обуке. Да ли се сећате Ви тога?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не, ја то не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да данас радите у Жандармерији?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да. Као магационер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као магационер?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, због здравствених проблема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли Поповић Сретен ради данас са Вама?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не ради?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Са мношћом не, ја нисам овде тренутно ја сам распоређен доле био, значи нон-стоп ми се мења локација, био сам у Врању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли знате где данас ради Поповић Сретен?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Бранилац окривљених.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте Ваш исказ дали пред истражним судијом 30.06.2006. године. Да ли сте након тог исказа позивани у полицију?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Позиван сам у полицији нишки СУП два пута у Врање једном и ово је други пут овде.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је то било везано за, да ли сте давали некакав исказ?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не осим тог што има ту.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте позивани због овог случаја у полицију?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Због овог случаја јесам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Због овог? Добро.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Је л' могу да приложим папир што имам да сам болестан и да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, не, чекајте само секунд. Кажите ми тај колега што Вам је, за кога сте рекли да Вам је рекао да је доле забрањено, како се он зове?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам, не знам му име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Извињавам се. Знате ли одакле је, из ког СУП је?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, Ви сте данас рекли да сте тамо видели Поповић Сретена?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Судија смем ли да предочим исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, зашто да не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је друга страна. На питање „Је ли Вам познато име Поповић Сретена Ви”, сте рекли „Јесте. Јесте ли њега видели тамо?” То је питање истражног судије, рекли сте „не”.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: То је било и за „Гурија”.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након тога и за „Гурија” јесте. Тад сте били децидни да их нисте видели. Данас сте децидни да сте их видели и где су спавали и у чему и колико су тамо боравили. Пошто ово није први сведок судија који након одласка у полицијску станицу потпуно мења исказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас молим да не коментаришете.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, није колега споменуо Вас.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само питам да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли могу да наставим? На питање истражног судије „Јесте ли чули нешто да су били неки цивили у Петровом Селу”, Ви сте рекли „нисам”. „Јесте ли видели неки цивилни ауто приликом доласка или првог Вашег боравка? Не, нисам. Јесте ли видели неки бели „Пајеро”? Нисам. Голф? Не, нисам”. Данас сте видели „Тојоту”, данас кажете да сте чули за цивиле, да се сећате куvara и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, све је био одговор „не”, значи 95% одговора је било „не”.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Али тад сам исто рекао и за „Тојоту” да сам видео и све исто.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ово сте све рекли истражном судији, је ли тако?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А је л' било тонско снимање?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Јесте било је, црвено дугме притиснеш.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, фалсификован је записник онда или сведок не говори истину.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: За „Тојоту” црну сам сигуран да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То лако можемо да утврдимо шта је у питању, то није проблем. Да ли има неко питање? Поповићу изволите.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли можете да се сетите колико је било укупно људи у кампу на обуци, бројка приближан?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па не могу, не знам тачно. Знам нас 10 да смо били из Призрена.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, а је л' су били и из других СУП?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, да, били су и из других нормално.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сте сви истог дана исту обуку овај, изводили или је сваки тим за себе изводио посебно?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Сваки тим за себе је имао посебну обуку.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Је л' на истом месту или је свако имао своје место где се изводила?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, да, на различита места. Значи, није на исто.
ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро. Да ли знаш где је ишло особље ово из кухиње у WC?
СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не.
ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да су ишли са Вама заједно где сте Ви или на друго место?
СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не, не. На друго место.
ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Стојановићу немате питања? Тужилац је видим упалио микрофон. Изволите.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто нема више питања, ја бих предложио да се сведоку предоче фотографије и да нам опише шта види на фотографијама, који објекат и остало? Посебно ме интересују фотографије, 8, 9, 10 и 11?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради се о фотографијама са увиђаја?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, даћу Вам фотографије да погледате, нарочито да обратите пажњу на фотографије на које ће тужилац да Вам скрене пажњу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу да Вам само помогнем. Погледајте фотографију да ли имате број и кажете овако на фотографији број тај и тај, видим то и то.
СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Фотографија број 7, ту је био WC, фотографија број 6, то је објекат где смо ми спавали, на овој првој фотографији број 5 то је кухиња, мислим с те стране одозго се улази. Овај објекат ја мислим да је био испод писте, ово што је урађено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је фотографија број?
СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Осам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осам? Упалите микрофон тужиоче.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад видите ту фотографију број 8 и видите тај објекат.
СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да определите правац којим је кувар ишао са том кофом како описујете? Да ли можете то?
СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Он је, није он мислим поред капије ишао доле, е ова капија фотографија број 3, значи у том смеру доле је ишао, сад овде не видим ништа.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Окрените страницу. Је ли ишао ту?
СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не, ја овде уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда ћемо стићи на та места да видимо куда је ишао ако је то баш толико важно кретање тог куvara.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Важно Вам је? Добро. Да погледа ове фотографије па ћемо му показати скицу лица места.
СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: На овој фотографији број 16, 18, 19, то је све где смо ишли на обуку, 22, 21, то је све горе у шуми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А вратите се на број 8, 9, 10 и 11. Да ли бисте дали неки коментар на те фотографије?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја уопште нисам пришао до овај објекат ни видео да тај објекат овако изгледа. Ево сад први пут видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, да једном дефинишемо, тај колега који је рекао „немој да идеш доле” је ли су то ти објекти?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: То су ти, ја што се сећам, ја видим само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате? Рекли сте да нисте видели.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Овај део што сам малопре видео, где је ова слика плоча нека, то је овај, слика број 8, уопште нисам ни залазио доле нит' знам шта је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па како онда одговарате на питање тужиоца то су ти објекти ако нисте видели и ако нисте долазили? Пита Вас тужилац да ли знате да ли су то ти објекти?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па то су ти објекти, али кажем да ова врата што видим, ја уопште тамо нисам ни улазио ни ишао, нити знам како изгледа са доње стране, са доње стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате како изгледа?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: А ово знам да је плоча.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад Вам колега каже не може доле да се иде, је ли то значи то или нешто друго?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: То значи то, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи то?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, али ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То се види на слици број који?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Број 8.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да тужилац угаси микрофон. Изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само једно питање. Ви сте рекли да сте болесни. Од чега сте болесни?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Епилепсија.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала. Немам питања.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Сечена болест, епилепсија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања везано за фотографије, нема? Дајте ми те фотографије. Постоји скица лица места, па је тужилац хтео нешто везано за скицу лица места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви овде на овим фотографијама немате ово, немате последњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је скица. Која последња?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте предочили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете. Скица лица места, која је направљена након извршеног увиђаја, да ли можете ту да препознате распоред објеката у кампу?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И било је посебно питање тужиоца куда се кретао тај кувар?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: У овом делу поред капије, ево овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад ми ту немамо документ-камеру. То је наш проблем што се покварила и што не можемо то сви да видимо. Ако можете сада да објасните, па ћемо то да констатујемо у записник. Изволите, кажите?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Како да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти објекти који су означени на тој скици означени и како - бројевима или називима?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Овде су означени називом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад реците куда је кувар ишао поред ког објекта?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Од кухиње наниже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, шта то значи? Поред ког објекта је пролазио?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Поред капије, објекат је овај са леве стране, капија са десне наниже. Сад да ли је он отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наниже је ли има нека зграда ту?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па једино је ово са леве стране шта ово пише плато. Не, не. Магацин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Магацин. Је ли кувар ишао ту?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Овде пише кухиња, ишао је од кухиње наниже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На тај магацин.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, према магацину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам, ово су моја питања, нека сведок каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Након што су сведоку предочене фотографије са лица места, након извршеног увиђаја, сведок изјављује да препознаје објекте како је то констатовано аудио-техником, а на посебно питање заменика тужиоца да објасни кретање тог куvara кога је видео да иде према тим објектима, сведок то ради на скици лица места показујући да се кувар кретао из правца кухиње са трпезаријом па поред велике капије и стражарске кућице ниже и да га је он видео да је дошао до висине платоа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад није ми јасна једна ствар, ако сте га видели да је дотле дошао, Ви сте рекли да је после одлазио да сте га видели како се враћа и да је носио нешто као неку кофу и тако.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, где га видите у том тренутку?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Кад се вратио, ја га нисам видео да је ишао доле и шта је радио, него кад се вратио, јер ја сам стајао и даље на писти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где њега видите кад се вратио?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: У кухињи се вратио горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у кухињу се вратио?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, морам да реагујем само употребили сте термин, ми овде баратамо са два термина то су писта за постројавање и недовршени објекат, а Ви сте употребили појам плато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је означено на скици лица места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад шта је тај плато да ли је то недовршени објекат или је то писта за постројавање то треба дефинисати, тај плато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај плато, то је плато на скици лица места, према скици се оријентишемо, значи то пише плато за тај објекат стоји плато. То је то, Ви сте били тамо на лицу места ја још увек нисам и онда би требали да знате шта то треба да значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад имамо фотографије тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографије са овог покретног теренског купатила са кабинама. Је ли тако? Хоћете то да му покажемо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се изјасни чему је то служило и где се налазио и то да определи на скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање тужиоца да ли су то те импровизоване туш кабине где сте се туширали.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам да ли је тачно ова, али исто овако. Значи, исто за туширање, значи, не знам колико има три, четири места за туширање, то је то. Покретно купатило. Да. Покретно купатило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то налазило?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ово? Ово се налази у Нишу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не у Нишу, него где се то у кампу налазило?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Било је поред писте колико знам. Ово је фотографија из Ниша, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се из те туш кабине види и онај помоћни објекат доле?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не види се? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Прелевићу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја имам само два питања везано за ову скицу лица места. Тај кувар кога сте видели је ли он ишао паралелно са оградом?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Јесте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте? Да ли знате да ли доле, значи ако би гледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу његовог кретања, на пример?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У правцу његовог кретања, да ли постоји нека капија? Да ли Вам је познато?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не знам. Нисам је видео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То има нацртано на скици да постоји. Ако нема више питања за сведока? Нема? Ја Вам се захваљујем. Трошкове смо доделили сведоку који вас је све довезао.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Али ја сам до Ниша исто дошао мојим колима, довезао ме човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па ја немам такав податак, ми смо чули да сте.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Немате ту податке, ја сам из Врања и живим у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите кажите ако имате трошкова.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Је л' могу ја да приложим папир што сам ја болестан и не желим више да имам проблема у вези овога, стресова, мислим да долазим по пети пут, мислим у вези тог случаја. Ево имам папир, треба да идем опет код доктора, значи, нема ни два месеца на контролу, можете да погледате. Епилепсија, пијем две врсте лекова ујутру и увече и још не знам ту којих здравствених проблема имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да нисте имали никаквих проблема што се нас тиче у вези са овим доласком раније.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па нисам имао, ја сам из Врања јутрос, значи из ноћ кренуо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке трошкове, то је било питање, никако да ми одговорите?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Имам трошкове нормално, до Ниша сам дошао мојим колима 2.500,00 динара сам сипао гориво, одатле сам са колегом дошао доведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате рачун за гориво?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Ја немам рачун за гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте узели рачун? Како сад да Вам дам?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Па колега ме довезао други делили смо паре, овај други колега ме довезао до Ниша онда други колега доведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како се плаћају трошкови? Трошкови се плаћају колико је повратна карта од места „А” до места „Б” аутобусом, ти се плаћају трошкови, тако ми надокнађујемо трошкове.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: У реду, у реду нема проблема, то није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад не знам колика је.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Није битно ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове?

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Не тражим трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Захваљујем. Хвала, до виђења.

СВЕДОК ДЕЈАН ДОДИЋ: Је л' сам слободан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободни сте. Е овако, на претходном главном претресу нам је тужилац дао један списак са 26 сведока које је предложио да се саслушају. Данас смо саслушали четири. Колега Прелевић је преузео обавезу на себе да се поднеском изјасни, ево сад видим клима главом, заборавио је. Кад можемо да очекујемо тај поднесак?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се стварно извињавам већу, пошто сам ја нешто био болестан, ево у року од неких рецимо 7 дана, ако је то прихватљиво за суд, доставићемо списак и он свакако неће бити велики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се односи на ово изјашњење за ових предложених 26 сведока, то сте рекли да треба да погледате ко је шта рекао и тако даље.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сагласан сам ја са саслушањем тих сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни сте?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сагласан сам са саслушањем, да, ове што је предложио тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите сад, први сведок који је предложен је сведок који до сад није саслушаван. Ради се о Максимовић Немањи, није ни предлаган. Ја сам тражио додатно објашњење од тужиоца и он ме је поднеском од 17.10. обавестио да је Максимовић Немања звани „Макса“, од оца Драгише, рођен, и тако даље, са личним подацима, као припадник ЈСО био инструктор обуке у Наставном центру у Петровом Селу. Према подацима којима располажемо Максимовић Немања је био присутан када су оштећени Битићи Или, Аргон и Мехмед доведени у горе поменути Наставни центар и на те околности је потребно да се испита сведок. То је сада новопредложени сведок, значи не ради се о лицу које је до сада саслушавано. Зато вам сада и читам ово. И овде постоје неке две грешке у именима, штампарске или већ у интерпретацији то већ није битно, то је тужилац исправио. Да ли можете да се изјасните?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се противим саслушању тог сведока из једног простог разлога што је више сведока рекло ко су били инструктори и морам рећи да се то коинцидирало са хапшењем људи који су такође, додуше не у овом предмету него у неком другом, који су овде требали да буду саслушани као сведоци, не знам, Мића Петраковић и још неки, тако да ми је потпуно невероватно да се ван свих спискова које је Министарство унутрашњих послова доставило, 11 година након догађаја или 12 појављује сада неко кога нико није евидентирао да је био присутан осим тужиоца, а мислим, такође, напомињем да и дан-данас након сваког саслушања овде траје, се позивају сведоци у полицијске станице и малтретирају због исказа који су дали пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине остаје при предлозима са претходног главног претреса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам предлог за саслушање тог сведока базирао на извештају који сам добио од јединице за ратне злочине и на основу материјала који су они имали они су утврдили да је сведок био присутан у кампу у својству инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И појашњава предлагање Максимовић Немање као сведока.

Бранилац окривљених се противи предлогу за саслушање наведеног сведока, имајући у виду да је несхватљиво да се после 11 година појављује неки сведок кога нико није евидентирао да је био присутан, већ само тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О њему ћемо одлучити накнадно. Е сад овако, колико сам ја схватио за саслушање, односно постоји сагласност за читање свих осталих сведока који нису предложени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да то данас урадимо на тај начин што ћемо констатовати само да су прочитани читањем њихових имена и на тај начин да обавимо извођење тих доказа, односно да их уведемо у доказе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, може?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих само предложио због већа, због новог председника већа да се саслуша сведок који је био, мислим Симић који је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете то у поднеску ово што сте, па ћемо онда да видимо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Симић Небојша. Хвала. Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда немојте читати његов исказ, онда је рано за читање док.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немојте читати његов исказ, јер он је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи да се не би читао исказ. Симић Небојша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морамо сачекати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Странке сагласно предлажу да се лица која су саслушавана као сведоци током овог поступка, како код истражног судије тако и на главном претресу, а која нису предложена од стране тужиоца на претходном главном претресу, не позивају поново, већ да се њихови искази прочитају на тај начин што ће се констатовати да су исти прочитани и на тај начин извести као доказ, с тим што

бранилац окривљених предлаже да се исказ сведока Симић Небојше не чита, с обзиром да ће га у свом поднеску, који ће у року од 7 дана доставити суду, предложити као сведока.

На сагласан предлог странака

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ЧИТАЈУ СЕ искази сведока: Адамовић Србислава, Алексић Љубомира, Андрић Љубомира, Анђелковић Зорана, Арсенијевић Миленка, Битићи Фатоса, Божић Мирослава, Борисављевић Слободана, Бошњаковић Зорана, Брковић Ненада, Васић Зорана, Вујошевић Миљана, Вукша Стеве, Вучићевић Милована, Вучковић Милисава, Грбић Синише, Данић Зорана, Димић Славише, Дошовић Радољуба, Драјић Зорана, Дукић Милоша, Ђорђевић Александра, Ђорђевић Властимира, Ђорђевић Дејана, Ђукић Станка, Ђуретић Горана, Ђурђановић Негосаве, Ђурђевић Ненада, Ђуровић Милана, Живадиновић Срђана, Живковић Саше, Зајкескоковић Љиљане, Јовановић Саше, Кнежевић Жељка, Којић Славише, Костић Звонимира, Крстић Срђана, Кривокапић Драгана, Лазовић Срђана, Лутовац Машана, Малешевић Мила, Минуши Ваџита, Минуши Рамадана, Марић Саше, Марковић Саше, Мијатовић Марјана, Милетић Радише, Милић Јове, Милић Предрага, Милошевић Дејана, Милошев Дарка, Милошевић Александра, Митровић Мирослава, Младеновић Снажене, Момчиловић Небојше, Новаковић Драгана, Петровић Милана, Потих Владимира, Протић Божидара, Протић Светислава, Радин Жељка, Радојковић Бошка, Ристановић Божидара, Ристић Красомира, Ристић Љубомира, Савић Горана, заштићеног сведока „А”, Сперлић Вукашина, Станковић Зорана, Стевановић Милоша, Стевановић Обрада, Стојановић Предрага, Стојиљковић Зорана, Тимотијевић Саве, Трајковић Славице, Филипков Драгана, Филиповић Жељка, Цмиљановић Борише, Ћирковић Љубисава, Човић Саше, Џодић Александра, Џудовић Саше и Шошић Ненада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успели да испратите? Добро. Примедби нема? Изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих само замолио ако могу списак који су предложени ако то имате или да се фотокопира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили транскрипт са претходног главног претреса? И то сте нешто изгубили. Имамо, наравно да имамо списак, добићете, ја мислим да има то на транскрипту, ја сам то диктирао и има од стране тужиоца диктирано.

Примедби нема.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се ради испитивања сведока Костић Славише, Вељковић Србе, Митровић Ненада и Вучетић Дарка главни претрес одложи.

Наредни СЕ ОДРЕЂУЈЕ за:

14. новембар 2011. године, у 09,30 часова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте? Па знате шта тужиоче три пута већ одлажемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, наћи ћу замену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли замену да нађете? Добро. То су сведоци који нису саслушавани на главном претресу, који су саслушани код истражног судије као и ова претходна четири сведока која смо данас саслушали, па смо одлучили да њих позовемо, да саслушамо на главном претресу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Костић, Вучетић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић и Вељковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У колико сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 09,30, овде, судница 4.

Довршено у 11,55 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА